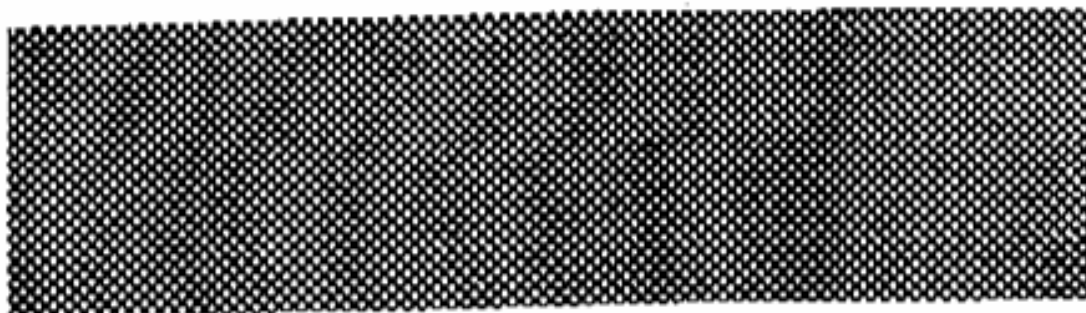

קול ישראל הודיע שוערה חו"ב דהו ישיבתם מיום א' (מחר) לכחריים - לרב

חאבל על סולידאנו.

16.10.60, יום א'

קייבנו הבוקר ישיבת קצרה של הממשלה כחשע שכת הספולחי קגרוה אה סולידאנו.

לפני הישיבה שוחחתי עם רוזן - ושאלתי כיצד הוא כאיש משפטים עבור שוערה
חו"ב בטובלת לברר שאלת שאינה מדינית - אלא שאלת עובדת: מי נהן הוראה לכבד
"המעשה הביש". לבטוף הורה לי רוזן שוערה חו"ב לא יכלה לעשות זאת.

בסוף ישיבת הממשלה שאלתי את ברזילי אם הוא מודה עם הראיון שנתן יעדי

ל"מקריב" ביום שני האחרון כי פרש לבון היא "דריפומיאה" - או אם הוא

מפתיג מחאשמה זו. הוא ביקש זמן לעיין בשאלה.

חלשנו לקיים ישיבה מאו בשמונה בבוקר.

- בשהים וחצי השפדתי את הרב מולידאנו בבים כנסת יסורון, ואחרי הספיד

אורו הרב אונטרמן. קהל רבא השתתף בחלוויה.

- בארבע את"ם נכגשתי עם משלוח גדולה של יתודי מונסריאול ושוחחתי אתם

בשעה על משלוח בניהם א לארץ, על חיבון עברי לילדים ועל השקעת חוץ.

- בחשט בא לבקרנו מרומ. *Josus de Castro* מברזיליו"ר מרגון

עולמי נגר רעב. מימר לי בארצו - הדיום עשיר, וחפפון רעב. מאלחי מה רחם בארץ

(חוא שחז בו עשרים ימים) או יואר נכון בעם ישראל, אמר לי עני דברים ישרים

מיא. ביקרונטורם שיש בת כמעט כל חכמות העולמיות, ומיא מוארת אומן ממחרון,

וכל העולם גריך ללמוד ממנה. שניה - האנשים אינם קטורים לחוקים שמחוץ לבט -

אלא מעצבים את חייהם לפי רצונם וחכמים שום מקלטים. החלטתי לראיה מודיע

וקולעת לו.

בארצו יש צורך בריסורמה אנברית. מדוע לא עושים אומה? כי בעלי המחוות

מטפיקים על הצבעה מענייט מחלויים בתם, והם מעבבים. הנשיא החדש לדעתו יאיה

יותר מרובגרייבי.

חורגש בדבריו ידידות רבא - לארץ וגם לי בארצן אישי, עד כדי הפרדה.

- יאמק נכון עמר על בן שדברי לועדה ארץ ישאלו על ידי הרצל ברבר ולא על

ידי. אמרו זאת למרגר - ענה שהוא גריך לעיין עד מאי. החלטתי שתוא ישאל מוצרים

בשמי ואוממתי בטוף כי הוא לבחון מהתפטרותו של לבון.

- לאחר שכתפלה צרפת הביעה אי-ההנגדות (אם כי בלי התלהבות) לכניסת נסע מצדנו לכלי נמתי הוראה לסכור להם כל הנשק המבוקש והתקפותי לכן-גחן ועוד שנים יסעו לשם כך למאלי.
- התמתי הערב על הסכנת לדי-גול /רק תיום קיבלתי התרגום הצרפתי שפורס על ידי פייסרל), ומחר יסולח באוירון למרים. הוצעתי לאיתן שלא יבקש ראיון, אלא ימסור הסכנת ע"י השליש של די-גול. כי איני כמות שדי גול יתן ראיון לאיתן.
- לפני צאתי מחדש בוקר ביקרתי ביום ו' - 14.10.60 את התחלת בנין בית ברל - התחילו ככנין 3 בנינים לתלמידים, ובקרב נפגשתי לשיחה עם קבוצת צופים בה 80 חברים (50 בנים 30 בנות) בנוו שמיניות, שעומדים כאילו להצטרף לשדה בוקר. מאחתי בשתי שאלות: כמה מהשמונים יבואו לאחר גמר שדות הצבאי להתישב בשדה בוקר, וכמה ישארו בת לצמיחות. בה אחת ענתה: 30 יבואו, ישארו 10... אמרתי להם שאנשים בדרך כלל מתחלקים לצרכנים וליצרנים. אין זו חלוקה אבסולוטית. כל איש הוא איש, ומעט אנשים בוגרים אינם לבטרי יצרנים באיזו מידה שהיא. אני כמכוון לאכונות ימוד באיזו חקיקה לקבל או לתת. איני יודע אם תבונות אלה שבעות מלידה או נרכשות ע"י אינוך דוגמת ודדיים מחרות, אבל יש שני סוגים אלה. ורק הודות להתגלות שימוש יצרני במשך 80 השנים האחרונות השלחנו ליבוא מה שיצרנו בארץ ובאקטנו שתי תחבובות: אחתה אדם ומתחבת טבע. אולם עדיין בנו קומפריז במחללה, ומתחבתם לעשרים השנים תבואה היא אכלוס הגב, שבו חלוי גם בשחון ישראל וגם

עצמאותה הכלכלית - דברתי על חשיבות אילת כמובא ליבשות אמריקה ואסיה,
והחכרה לעם מיושב, לטע כך נחוצים יותר מאשר קיום "יצרנים" -
כלומר אנשים שמועם בלבם יצר ליצירה בראשית. סיכרתי להם על מראה עוני
והתרשמותי מדימונה, ויש ליצור סאה דימונה כאלה - גם בעזרת חקלאות וגם
בעזרת הקשיות.

התקשבה חיות טובה, אם דבק מהו כחם - נראה בעתיד...

19.10.60, יום ד'

מחול השוים של באדר, לבון עם קוספני לא רק נמשך אלא מהחזק, ולצערי הרב
נחמס גם יהודה גושהלף, איש ישר והבון ללא ספק, למחול זה. וארסם אחמול ממער
המשוער על שני הצאי סורים בדבר, שזור ראשון וחלק מהשני סוקרש למשמש ורייפורם -
והשאר לפרשת לבון. כחכתי לו סכתב בענין זה.

בתייתי במסדר פטרו לי כי כתבה של יואל מרקום בדבר של אחמול על ערותו
של שרה בועדה חו"ב - הוסיף לה משחו מאנשי לבון 18 שורות בסוף אישר מרקום
לא כתב. לאחר שמרקום בעצמו העיב במני על דבר זה - כחכתי סכתב לשורר שיחקור
פי עשה זאת, והערכה תוריע שלצורה גוסמו לכתבה של מרקום כמה עורות שלא הוא כתב.